

nærmere ind herpaa. Jeg har kun ment det berettiget at gøre disse Bemærkninger til Forklaring af, at Tjenestemænd i Sønderjylland har faaet en helt anden Stilling, mange af dem i hvert Fald, end Tjenestemændene i det øvrige Kongerige.

Som jeg sagde før, er imidlertid vistnok de fleste af de Bestemmelser, der er truffet i det foreliggende Lovforslag, en nødvendig Konsekvens af det System, man ved Loven af 28. Juni 1920 indførte for Tjenestemandslønninger i de sønderjydske Landsdele. Der er derfor maaske ikke stort at gøre ved det foreliggende Lovforslag, men jeg vil dog finde det rigtigt at overgive det til Forhandling i et Udvalg, som kan tage Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse. Med disse enkelte Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og videre Behandling her i Tinget.

J. P. Nielsen: Jeg hilser paa mit Partis Vegne dette Lovforslag velkommen. Allerede under Finanslovens første Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at der var Utilfredshed mellem de sønderjydske Tjenestemænd, der var overgaaet fra tysk til dansk Statstjeneste. Det er dette Forhold, som det nærværende Lovforslag søger at raade Bod paa. Jeg vil gøre opmærksom paa, at de sønderjydske Tjenestemænd siden den Tid har organiseret sig i særlige Organisationer, netop fordi de følte sig tilsidesatte og mente, at de fra dansk Side egentlig blev betragtet som anden Klasses Statsborgere. De sønderjydske Tjenestemænd stiller sig paa det Standpunkt, at de forlanger hverken mere eller mindre end at leve under de samme Forhold, som gælder i Danmark, og det vil i dette Tilfælde sige, at de forlanger at blive stillet paa samme Fod som de andre danske Statstjenestemænd. Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger her, giver dem jo ikke akkurat det samme, idet de saakaldte kongerigske Statstjenestemænd har oppebaaret fulde Dagpenge ogsaa udover de 30 Dage, medens de sønderjydske Statstjenestemænd, selv om de har maattet skifte Bopæl eller er kommet fra 2den Zone, f. Eks. fra Flensborg, kun faar fulde Dagpenge for de første 30 Dage og derefter $\frac{2}{3}$ i Henhold til Statstjenestemandsløven af 1919. Det vilde sikkert være rigtigere -- jeg henstiller, om det ikke er muligt -- at stille dem alle paa lige Fod. For mig staar det som et udmærket Princip at lade Forholdene i det gamle Kongerige gælde ogsaa i de sønderjydske Lands-

dele, det vilde altsaa i dette Tilfælde betyde, at de Bestemmelser, som gælder for de Tjenestemænd, der er kommet fra Kongeriget til Sønderjylland, ogsaa maa gælde for de tidligere sønderjydske Tjenestemænd.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at de Tjenestemænd, der er kommet derved fra det gamle Kongerige, mener, at Administrationen ikke har handlet helt fair overfor dem derved, at Dagpengene er blevet nedsat fra 1. Januar. Man siger fra den Side, at Loven ikke indeholder noget herom, men at det er en Handling, Administrationen har foretaget paa egen Haand, idet Loven forudsætter de fulde Dagpenge i indtil 1 Aar.

I denne Forbindelse vil jeg endelig ogsaa henstille til den højtærede Statsminister, om det ikke er nødvendigt senere at tage det Forhold op til Overvejelse, at der ifølge Loven af 28. Juni 1920 kun gives de overordnede Embedsmænd, fra Amtmænd til Overlærere, et Bestillingstillæg i 7 Aar -- saa vidt jeg husker, skal Loven revideres om 7 Aar --, medens der ikke gives de underordnede Tjenestemænd noget saadant Tillæg.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i et Udvalg, saa at der snarest muligt kan komme en tilfredsstillende Ordning af de Forhold, Lovforslaget omhandler.

Holger Andersen: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Det er en Selvfølge, at vi hilser dette Lovforslag med Tilfredshed. Formanden for det Parti, jeg tilhører, udtalte i sin Ordførertale under Finanslovdebatten den 20. Oktober, at der ikke bør være Forskel paa Lønnen for de tilflyttede danske Embedsmænd og de indfødte sønderjydske, som ligeledes har maattet tilflytte. Jeg henstillede under Finanslovdebatten til den høje Regering at tage det Ulighedforhold op til Overvejelse, som er fremkaldt derved, at alle de Nord fra udstationerede Tjenestemænd faar fulde Dagpenge, medens de Syd fra tilflyttede indfødte slesvigske Tjenestemænd er udelukkede fra at kunne nyde den samme Fordel, og jeg tillod mig at henstille til den høje Regering, at den søgte at skabe Lovhjemmel for, at Bestemmelserne i Lov Nr. 290 af 28. Juni 1920 fandt Anvendelse paa de paagældende indfødte sles-